

هو الابهي - ای فائز به تربت مقدسه چنان مپندار که فراموشت نمودم محال است محال بلکه عدم مجال است.

حضرت عبدالبهاء

اصلي فارسي

۲۰۷

هو الابهي

ای فائز به تربت مقدسه چنان مپندار که فراموشت نمودم محال است محال بلکه عدم مجال است. تحریر نتوانم
تقریر ندانم که کثرت مشغولیت به چه درجه است. اگر حاضر بودی با چشمی گریان و دلی سوزان نظر
می کردی و تأسّف می خوردی. پس بهتر آنست که نبینی و ندانی. با وجود این ملاحظه کن که از هند چه
رواٰح منتشر است. به ظاهر از هند است به حقیقت از عکّاست چه که سرچشمه اینجاست. باری تو در اینجا
بودی و روش و رفتار این عبد و سکون و حلم این فرید و حید را مشاهده نمودی و صبر و تجلّ ملاحظه کردی.
حال قضیه برعکس شده است. ما غرق بلا، کسانی که در ساحل راحت و رخا هستند آغاز ناله نموده اند و
فریاد و اوایلا بلند کرده اند و جاءوا اباهم عشاءً یبکون تحقیق یافت و شروه بئمن بخش دراهم معدوده ظاهر
گردید. احبّا ما را بسیار ارزان فروختند و ناله و حنین آغاز نمودند و البهآ علیک. ع ع

ORIGINAL

AUDIO